

[Dagmar Andreasen.]

Det vil jeg egentlig godt have en lidt nærmere forklaring på hvad meningen er med. Jeg er lidt bekymret ved tanken om, at vi skal prøve at få mere arbejdskraft over i de producerende erhverv og skal konkurrere med den offentlige sektor, hvis man ønsker at låse dem, der i dag er beskæftiget i erhvervslivet, fast sådan, at lønstigninger på disse områder ikke må indregnes i priserne.

Jeg ved godt, der skal føres indkomstpolitik, men jeg er ked af, hvis indkomstpolitikken alene skal bestå i, at man låser visse grupper fast i forhold til andre grupper, og det har der været en meget stærk tilbøjelighed til i den politik, man hidtil har ført. Hvis jeg har misforstået, hvad der står i bemærkningerne til § 7, vil jeg gerne have ministerens forklaring på, hvad det er, der menes med det.

Den pris- og avancelov, vi fik i 1971, var mere restriktiv end den, vi får nu. Alligevel fremgår det, at ministeren mener, at de midlertidige stillinger, der blev oprettet i 1971, nu skal gøres permanente. Jeg vil gerne have lov at spørge, om det nu også er nødvendigt. Var det dog ikke værd at stile efter, at vi kunne nå frem til en sådan balance i vor økonomi, at priserne nogenlunde kunne holdes i ave af konkurrencen?

Jeg kunne næsten fristes til at sige, at i en situation, hvor man mangler dygtige folk i erhvervslivet, er det muligt, at disse sikkert velkvalificerede folk ville gøre mere gavn, hvis de blev flyttet over i en anden sektor, om ikke nu, så dog i hvert fald inden for en kort frist.

Det vil være fremgået af det, jeg har sagt, at vi som helhed betragtet er positivt indstillet over for regeringens forslag, men der er behov for, at visse ting bliver opklaret i udvalget ud over de spørgsmål, jeg har stillet i dag, og som jeg også er parat til at vente med at få svar på til under udvalgsbehandlingen, hvis ministeren ikke kan give dem her fra talerstolen.

Med hensyn til det forslag, som er fremsat af hr. Ømann m. fl., er vi ikke så velvilligt indstillet over for det, hvad der jo vil fremgå af, at vi anbefaler regeringens, men vi vil naturligvis gå ind i et udvalgsarbejde og se, om der skulle være visse ting at hente også i det forslag.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe finder, at det af regeringen fremsatte forslag betyder en skærpelse i forhold til gældende lov.

Bemærkningerne til forslaget er temmelig uklare og uldne på adskillige punkter. På ét felt savnes der imidlertid ingen klarhed. Tilsynets arbejde med de nu foreslåede bestemmelser bliver af mindst — jeg understreger mindst — samme omfang som arbejdet med tidligere lov. Denne kendsgerning fremhæves derved, at 35 hidtil midlertidige heltidsstillinger skal gøres permanente og en hidtil midlertidig kontorchefstilling ligeledes skal gøres permanent.

Det er nye restriktioner, det er mere personale, mere administration og bureaukrati. Tro mig, dette bliver resultatet. Går det ikke snart op for alle her i tinget, at befolkningen ønsker den modsatte udvikling: færre restriktioner, mindre offentligt personale, administration og bureaukrati?

Jeg kan ikke komme ind på alle urimelighederne i dette forslag og må derfor nøjes med nogle enkelte.

Som led i prisovervågningen skal tilsynet nu kunne kræve, at prisforhøjelser skal indberettes, senest samtidig med at disse træder i kraft. Der er intet nærmere direktiv i lovtæst eller bemærkninger. Det er en omfattende bemyndigelse til nogle tilfældige personer, som kan besvære og bebyrde erhvervene taget over en bred kam. Man skulle oprigtig talt ikke tro, at forslaget er skrevet af en liberal handelsminister.

Et andet eksempel: forslaget er i modsætning til tidligere udvidet med en pligt for monopoltilsynet til at gribe ind. Det hjælper ikke, at regeringen sukrer pillen ind ved at foreslå, at der kun kan gribes ind over for brancher, vare- og tjenesteydelsesområder. I realiteternes verden bliver det indgreb over for den enkelte virksomhed.

Såfremt folketinget virkelig pålægger tilsynet denne pligt, kan medarbejderne i tilsynet se en tryk fremtid i møde, men omvendt kan virksomhederne se frem til en højst usikker fremtid, og det burde være omvendt. Er det virkelig ministerens alvorlige mening at søge denne bestemmelse gennemført?

Et tredje eksempel: tilsynet skal nu også kunne fastsætte virksomhedernes netto-